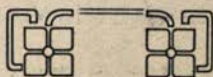

Тия нощемъ и деня
Нека тамъ да квичатъ,
Ала азъ не ща свиня
Вечъ да ме наричатъ.

Ц. Калчевъ.

Есень пакъ дойде. . .

1.

Духай вѣтре!

Вѣтре, понеси се надъ сивитѣ мъгли и тѣжна пѣсенъ високо запѣй, че хладна есень по насъ дойде и отъ мъглитѣ ѝ влажни слънцето не грѣй! . . .

Понеси се вѣтре, катъ соколъ бързо-крилъ и далече отъ насъ, тамъ задъ балкани, мъглитѣ завѣй!

Духай вѣтре, духай, надалече вѣй пѣсенъта си тѣжна, че есень мъглява жална пѣсенъ пѣй..

Понеси се вѣтре, катъ бързо-крилъ соколъ и далечъ задъ баири мъглитѣ ѝ завѣй! . . .

2.

Дъждецътъ рѣми . . .

Рѣми дъждецъ, рѣми! Отъ сивото облачно небе капки капятъ една слѣдъ друга и въ прозореца тихо като съ чукче чукатъ.